Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI

P Nr. 206 Marţi 4 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-ţiei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20.064/939

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Apare sub conducerea unui comitet

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DELA PEKIN LA PRAGA

Un om luminat din lumea întunerecului imperialist, decanul de Canterbury, îşi exprima, în mijlocul nostru fiind, admiraţia pentru unitatea şi forţa pe care o reprezintă familia ţărilor libere. Dela Pekin la Praga, pe o întindere uriaşă, fiinţează state noi, independente, care duc o politică comună de pace şi colaborare. Este o mare realitate a epocii, şi oricine n'o înţelege la timp şi în toată adâncimea ei, riscă să fie dat dispărut de pe arena internaţională.

In centrul lumii noi se află marea ţară în care a fost construită prima fază a comunismului şi se trece acum la faza comunismului integral. Uniunea Sovietică a devenit, ca urmare a anilor construcţiei paşnice, cea mai mare forţă aflată azi pe lume. Cu ajutorul ei, graţie jertfelor ei de sânge, au luat fiinţă democraţiile populare europene, iar exemplul Marii Revoluţii din Octombrie a dus la victoria marii revoluţii chineze, care a smuls din ghiarele lumii imperialiste încă o jumătate miliard de oameni.

In toate aceste ţări asistăm la o inimoasă activitate constructivă al cărei ritm nu a mai fost cunoscut cândva în vreo ţară. Datorită eforturilor popoarelor eliberate, aceste ţări care au avut în trecut o economie înapoiată faţă de cele mai înaintate ţări capitaliste recâştigă cu rapiditate timpul pierdut. Capitaliştii şi moşierii care au stăpânit decenii la rând în aceste ţări le hărăziseră o ruşinoasă stagnare economică şi culturală. România, Bulgaria, Ungaria, Albania erau ţări cu o structură economică în care producţia agricolă era precumpănitoare fără să înţelegem prin aceasta totuşi că agricultura ar fi fost cât de cât raţională ci dimpotrivă. Ţărilor care aveau o industrie relativ puternică — Cehoslovacia şi Polonia — le lipsea totuşi o industrie grea suficientă pentru asigurarea independenţei naţionale. In cadrul Cehoslovaciei, Slovacia era o provincie persecutată, ţinută în urmă faţă de desvoltarea întregii ţări.

Nu mai vorbim de China, ţară vestită înainte vreme nu numai prin măestria şi spiritul creator al poporului său, ci şi prin mizeria de neînchipuit dela oraşe şi sate. Această fostă moşie a miliardarilor cosmopoliţi a arborat azi cu mândrie steagul suveranităţii naţionale, steagul Republicii Populare. Impreună, toate aceste ţări alcătuesc un impunător monolit. Fiecare din ele îşi păstrează şi îşi întăreşte independenţa naţională, economia şi cultura proprie. Aceasta este posibil tocmai datorită colaborării frăţeşti dintre ele.

Noul cod de relaţii internaţionale introdus în viaţa popoarelor de aceste ţări reprezintă imaginea lumii viitorului, în care nu vor mai fi războaie şi tendinţe de cotropire şi jefuire reciprocă, ci o colaborare frăţească, un schimb rodnic şi echitabil între bunurile economice şi culturale aparţinând diferitelor popoare. Inchegându-se legăturile de prietenie între statele libere, au pătruns în viaţă înseşi principiile enunţate cu genialitate de către Lenin şi Stalin. Triumful prieteniei statelor libere confirmă istoric valabilitatea politicii externe sovietice care a promovat întotdeauna ideile egalităţii şi respectului reciproc între naţiuni.

Relaţiile Uniunii Sovietice cu ţările de democraţie populară şi între acestea din urmă se bazează pe un schimb economic din ce în ce mai desvoltat, expresie a mărinimiei cu care Uniunea Sovietică sprijină construirea socialismului în alte ţări şi a prieteniei ce leagă democraţiile populare între ele, pe baza prieteniei comune cu Uniunea Sovietică. E destul să amintim de recenta încheiere a acordului pe termen lung cu privire la furnizarea de utilaj industrial, acordarea de ajutor tehnic României precum şi cu privire la desvoltarea ulterioară a schimbului de mărfuri între U. R. S. S. şi R. P. R. In urma acestui acord schimbul de mărfuri dintre cele două ţări va spori în viitorii 3 ani cu peste 50% faţă de schimbul de mărfuri dintre anii 1948—1951.

Nu există paragraf în acordurile economice dintre ţările socialiste în care să fie măcar un miligram de rea credinţă sau nesinceritate.

Nu poate fi între ele nimic din ceeace este caracteristic şi inevitabil între statele capitaliste!

Pe o întindere de multe milioane kilometri pătraţi a fost eliminată rapacitatea şi bunul plac al piraţilor internaţionali care au rămas să-şi facă mendrele în coloniile vechi şi noi ale imperialismului american, începând cu Anglia şi sfârşind cu Filipinele.

In rândul acestor colonii jecmănite de americani cu ajutorul năimiţilor indigeni, Iugoslavia ocupă un loc special, căci aici jaful american este executat de cele mai bestiale şi venale slugi ale imperialiştilor.

Aflată în vecinătatea lumii statelor libere, înfăţişarea de colonie mizeră şi de cap de pod a Iugoslaviei este pusă parcă să contrasteze puternic cu luminoasa prietenie şi desvoltare a popoarelor desrobite. E destul să ai ochi de văzut!

Desvoltarea Uniunii Sovietice şi a fiecărei ţări de democraţie populară precum şi adâncirea colaborării şi alianţei lor constitue factori de primă importanţă pentru asigurarea unei temelii de nezdruncinat păcii mondiale. Marea familie a popoarelor libere dela Pekin la Praga, impune cu străşnicie imperialiştilor! Ea este o cetate imensă a păcii în jurul căreia îşi pot apăra cu succes pacea şi viaţa lor toate popoarele lumii. Deaceea este explicabil faptul că conştiinţele luminate din ţările capitaliste o privesc cu încredere şi închină apărării şi întăririi ei năzuinţele lor cele mai nobile.

La rândul lor cele 800 milioane de oameni liberi socotesc plină de răspundere munca lor constructivă ca şi participarea lor la toate actele internaţionale ale popoarelor pentru apărarea păcii. Luptând şi muncind, ei au în faţă un ideal măreţ: a face ca pacea şi prietenia popoarelor lor să devină pacea întregii lumi, a face din libertatea şi progresul ţărilor lor, libertatea şi progresul tuturor popoarelor.

Teodor Gheorghiu

TEXTUL TELEGRAMELOR SCHIMBATE ÎNTRE I. V. STALIN ŞI MAO ŢE-DUN CU PRILEJUL CELEI DE A 6-a ANIVERSĂRI A VICTORIEI ASUPRA IMPERIALISMULUI JAPONEZ

MOSCOVA, 3 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramei adresate de preşedintele Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze, Mao Ţe-dun, preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., I. V. Stalin:

Preşedintelui Consiliului de Miniştri al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, Generalissimul I. V. STALIN

Cu prilejul celei de a 6-a aniversări a victoriei asupra imperialismului japonez, în numele Armatei Populare Chineze de Eliberare şi al întregului popor chinez, vă rog pe Dumneavoastră, forţele armate ale U.R.S.S. şi poporul sovietic să primiţi felicitări călduroase şi expresia unei profunde recunoştinţe. Uriaşul ajutor acordat de Uniunea Sovietică poporului chinez în războiul împotriva cotropitorilor japonezi şi alianţa trainică dintre URSS şi Republica Populară Chineză, alianţă îndreptată spre preîntâmpinarea în comun a reînvierii forţelor agresive ale Japoniei, însufleţesc nemărginit de mult poporul chinez în lupta sa împotriva forţelor agresiunii în Extremul Orient.

Trăiască marea prietenie dintre China şi U.R.S.S. în lupta justă împotriva imperialismului japonez şi pentru apărarea păcii în Extremul Orient!

Preşedintele Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze,

MAO ŢE-DUN

2 Septembrie 1951

★

MOSCOVA, 3 (Agerpres). — TASS transmite textul telegramei adresate de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., I. V. Stalin, preşedintelui Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze, Mao Ţe-dun.

Preşedintelui Guvernului Central Popular al Republicii Populare Chineze, Tovarăşul MAO ŢE-DUN, PEKIN

Vă mulţumesc, tovarăşe Preşedinte, pentru înalta preţuire a rolului Uniunii Sovietice şi al forţelor sale armate în opera de sdrobire a forţelor agresive ale Japoniei.

Poporul chinez şi armata sa de eliberare, în ciuda maşinaţiilor gomindaniste, au jucat un mare rol în opera de lichidare a imperialiştilor japonezi. Lupta poporului chinez şi a armatei sale de eliberare a înlesnit radical opera de sdrobire a forţelor agresive japoneze.

Nu poate exista nicio îndoială că prietenia de nesdruncinat dintre Uniunea Sovietică şi Republica Populară Chineză serveşte şi va servi cauzei asigurării păcii în Extremul Orient împotriva tuturor şi oricăror agresori şi incendiatori de război.

Vă rog, tovarăşe Preşedinte, să primiţi felicitările Uniunii Sovietice şi ale forţelor sale armate cu prilejul celei de a 6-a aniversări a eliberării Asiei de Răsărit de sub jugul imperialismului japonez.

Trăiască marea prietenie dintre Republica Populară Chineză şi Uniunea Sovietică!

Trăiască Armata Populară de Eliberare a Chinei!

Preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.,

I. STALIN

2 Septembrie 1951

IMPUNĂTOAREA DEMONSTRAŢIE A ARTEI NOASTRE POPULARE

Concursul între echipele de cor şi joc, formaţiuni instrumentale, solişti vocali şi instrumentişti ai căminelor culturale dela oraşe şi sate a intrat în faza finală.

Intre 4 şi 9 Septembrie se va desfăşura în Capitală ultima etapă a acestui concurs iniţiat de Comitetul pentru Aşezămintele Culturale din R.P.R., concurs al cărui obiectiv principal este desvoltarea artei noastre populare, spre o formă nouă, superioară.

Cu dragoste şi cu însufleţire au primit, dela început, artiştii echipelor de pe lângă căminele culturale vestea organizării acestor întreceri artistice şi cu acelaş nestrămutat interes ei au străbătut toate etapele concursului.

Incă din faza de pregătire a echipelor — dela 1 Iulie la 15 Iulie — s'a simţit puternic acel suflu nou, înviorător, în activitatea căminelor culturale din întreaga ţară. Intrecerea a stimulat pe membrii formaţiilor artistice amatoare, le-a trezit interesul pentru o cât mai serioasă pregătire, pentru obţinerea unui rezultat cât mai frumos în cadrul concursului. Dar mai mult. Concursul în sine, urmărirea şi îndeplinirea cu succes a tuturor punctelor prevăzute în întreceri, a devenit o chestiune de interes general, de prestigiu pentru oamenii muncii din satele şi oraşele respective.

Desfăşurarea întrecerilor pe grupe de comune — între 15 şi 22 Iulie, — pe raioane — între 5 şi 12 August, — şi pe regiuni — între 19 şi 23 August — a dovedit cu prisosinţă care a fost rodul muncii pentru concurs, cât de mult a crescut, nu numai numărul amatorilor atraşi în activitatea artistică, dar şi calitatea programelor oferite.

Corul Căminului Cultural „Horia" din Poiana Sibiului, care participă la finalele concursului

Cu fiecare nouă etapă, pe măsură ce s'au clasat în continuarea concursului, echipele artistice de amatori ale căminelor culturale s'au prezentat mai bine pregătite, cu programe legate de specificul regiunilor lor, de viaţa satului lor. Iar concursul a dus cu adevărat, astfel după cum şi urmărea la: îmbunătăţirea conţinutului ideologic şi a nivelului artistic al activităţii echipelor artistice ale căminelor culturale; la descoperirea şi promovarea talentelor din rândurile poporului muncitor; la culegerea şi punerea în valoare a cântecelor populare româneşti şi ale naţionalităţilor conlocuitoare; la antrenarea activităţii echipelor artistice în scopul popularizării ideilor Partidului Muncitoresc Român şi activizării unor tot mai largi masse muncitoare ţărăneşti în lupta pentru succesul campaniei de recoltare şi colectare din primul an al Cincinalului, la lupta pentru apărarea păcii.

Finala acestui concurs, deosebit de important în cadrul desfăşurării revoluţiei culturale din ţara noastră, reuneşte aproape 6.000 de participanţi. Sunt 70 de echipe de jocuri, 41 de cor, 10 orchestre, 19 tarafuri, 8 fanfare, 90 de solişti vocali şi 90 de solişti instrumentali care îşi vor disputa întâietatea în ultima etapă a concursului ce va începe mâine în Capitală.

Dar echipelor artistice de amatori ale căminelor culturale li se oferă în acelaş timp prilejul unui

Sandu Naumescu

(Continuare in pag. 4-a)

Noi măsuri pentru desvoltarea comerţului cooperatist

Dela o zi la alta se poate constata o îmbunătăţire neîntreruptă a modului în care este organizată aprovizionarea populaţiei muncitoare cu bunuri de larg consum. Organele comerţului de Stat şi ale cooperaţiei de consum, care au ca sarcină îndeplinirea tuturor operaţiunilor legate de această importantă problemă, manifestă o grijă deosebită pentru continua întărire a muncii lor, pentru asigurarea unei tot mai bune deserviri a masselor largi de consumatori.

In ultima vreme au fost luate unele noi măsuri care, odată traduse în viaţă, s'au dovedit a fi de un folos practic extrem de însemnat. Este vorba, pe de o parte, de înfiinţarea magazinelor universale la sate şi, pe de alta, de introducerea în întreaga ţară a sistemului de salarizare procentuală pentru achizitorii de produse agricole şi de materii prime, de introducerea, în cinci raioane din ţară, a sistemului de retribuire în acord pentru vânzătorii cooperativelor şi, însfârşit, de introducerea, în 25 oraşe şi centre muncitoreşti, a plăţii în acord la desfacerea fructelor, legumelor şi zarzavaturilor.

★

Anul acesta se vor distribui prin magazinele cooperativelor cu 125% mai multe mărfuri industriale ca anul trecut, mărfuri a căror valoare este egală cu 70 miliarde lei. Pentru a-şi putea îndeplini această sarcină, cooperaţia de consum şi-a propus să-şi mărească reţeaua de desfacere cu 1100 unităţi, dintre care 800 în mediul rural. In broşura intitulată „Desvoltarea cooperaţiei de consum şi sarcinile ei viitoare", recent apărută, d. ministru Vasile Luca spune, printre altele: Pentru a putea face un comerţ civilizat, în stil socialist, este necesar să se dea importanţă desvoltării reţelei de magazine, mai ales la sate. Cea mai mare parte din magazinele cooperativelor nu corespund cerinţelor nici pentru desfacerea produselor industriale, nici pentru achiziţionarea şi desfacerea în condiţii bune a mărfurilor agrare. Cooperaţia de consum nu va fi în stare să desvolte schimbul de mărfuri dintre oraş şi sat în stil mare fără desvoltarea reţelelor corespunzătoare de depozite, magazine şi prăvălii la sate, în raioane şi regiuni".

Folosind această preţioasă recomandare, Centrocoopul a luat hotărârea ca, pentru întărirea simţitoare a comerţului cooperatist, să se treacă la înfiinţarea a 28 magazine universale în centrele raionale şi a 177 magazine universale la sate. Aceste magazine, deschise deocamdată în mod experimental numai în câteva localităţi din ţară, sunt înzestrate cu un bogat şi variat sortiment de mărfuri, menit să satisfacă gusturile şi preferinţele tuturor consumatorilor. Că aceste magazine universale, organizate după modelul comerţului cooperatist sovietic răspund unor cerinţe tot mai pronunţate ale masselor de consumatori, o dovedeşte cooperativa din Ştefăneşti, raionul Piteşti. Infiinţând un magazin universal, acesta a pus la dispoziţia ţărănimii muncitoare mărfuri în valoare de peste 2.500.000 lei, dela cele

G. Emilian

(Continuare in pag. 4-a)

VIZITELE FRUNTAŞILOR AGRICULTURII SOVIETICE

Un minunat ajutor prietenesc

(Dela corespondentul nostru). — Cu multă bucurie şi interes au fost primiţi colhoznicii sovietici, care ne vizitează ţara, de către ţăranii colectivişti din regiunea Stalin. Bucurie, pentrucă ţăranii colectivişti au putut strânge mâna cu frăţească prietenie oamenilor sovietici, oştaşii de ieri care au biruit fascismul şi sunt azi dârzi luptători pentru pace; interes, pentrucă din convorbirile cu vrednicii oameni sovietici, care construesc acum comunismul, colectiviştii au avut multe de învăţat pentru zidirea vieţii noi, socialiste, în ţara noastră.

Prima gospodărie agricolă colectivă din regiunea Stalin, care a avut cinstea de a fi vizitată, a fost cea din Turia, raionul Tg. Săcuesc. Ea se situează de altfel în fruntea gospodăriilor colective din regiune, atât prin organizarea ei temeinică cât şi prin rezultatele bune obţinute în cei doi ani de activitate.

La Turia, ca pretutindeni unde au poposit oaspeţii sovietici, manifestările ţăranilor muncitori au oglindit dragostea lor faţă de poporul sovietic şi de marele Stalin. Au fost clipe cu adevărat mişcătoare, în care sufletele colhoznicilor şi colectiviştilor s'au contopit într'unul singur, aşa precum o singură năzuinţă clocoteşte în sufletul celor două popoare hotărâte să lupte pentru pace. Cuvintele de bunăvenire rostite de preşedintele gospodăriei agricole colective, şi festivalul artistic organizat de pionieri, fii ai colectiviştilor, au fost mărturia simţămintelor de recunoştinţă faţă de poporul sovietic, cu ajutorul căruia poporul nostru a cucerit libertatea şi orânduirea nouă.

Vizita făcută gospodăriei, constatarea realizărilor dobândite într'un scurt interval de timp, a bucurat colhoznicii sovietici, bucurie care s'a dovedit din plin în cadrul consfătuirii, când oaspeţii au răspuns cu mult drag întrebărilor puse în legătură cu muncile agricole şi cu obţinerea recoltelor bogate.

Dela Turia colhoznicii, în frunte cu Scerbova Ana Ivanovna, agronom şef, locţiitorul conducătorului direcţiei de cultivare a cartofilor şi legumelor din ministerul Agriculturii din U.R.S.S., decorată cu Medalia pentru Muncă Excepţională în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, şi Medalia „800 ani dela întemeierea Moscovei", au vizitat gospodăria agricolă de Stat „Octombrie Roşu" din com. Hălchiu, raionul Stalin. In acea zi, nu numai gospodăria, ci întregul sat a fost înveştmântat în haine de sărbătoare. Pretutindeni, drapele şi steaguri roşii, flori şi lozinci scrise în limbile română şi rusă.

Din rândurile ţăranilor muncitori eşiţi în întâmpinarea oaspeţilor, s'a desprins pionierul Moarcăs Teodor. „Bine aţi venit în rândurile noastre, prieteni dragi! Ţăranii muncitori din comuna noastră vă urează bun sosit"! Cuvinte simple, rostite cu timiditate, dar în ele a vibrat toată dragostea şi

Mardare Mateescu

(Continuare in pag. 4-a)

CONFERINŢELE MARILOR POEŢI AI AMERICII LATINE, PABLO NERUDA ŞI NICOLAS GUILLEN

Institutul Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea şi Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. anunţă conferinţele marilor poeţi ai Americii Latine, luptători activi pentru cauza păcii, Pablo Neruda (Chili), membru în Consiliul Mondial al Păcii, distins cu premiul internaţional al păcii, şi Nicolas Guillén (Cuba) despre „Lupta popoarelor din America Latină pentru independenţă şi pace".

Conferinţa va avea loc astăzi Marţi 4 Septembrie 1951 ora 17, la Teatrul de vară din Parcul de cultură şi odihnă „I. V. Stalin" (în caz de ploaie în sala Expoziţiei din Parcul I. V. Stalin).

INSEMNĂRI

Dincolo de bariera Rahovei

In bariera Rahovei, m'am urcat în maşină cu un cârd de lăptărese sprintene şi guralive ca Petruţa din fabula lui La Fontaine. Ele vin cu marfă la oraş când rândunelele abia se trezesc din somn, şi se întorc spre satele de pe Sabar ori Argeş cu garniţa goală. Unele scot de acolo câte un ziar şi citesc.

La podul de peste apa turbure a Ciorogârlei, maşina opreşte. Urc dealul la dealtă fabrică de spirt şi conserve a Bragadirului ale cărei moşii se întindeau de aici până dincolo de valea Argeşului. Dimeresc în hala uriaşă unde numai fete tinere, rumene ca merişorii pe care-i căsăpesc, curăţă legume de tot felul. Munţi de fasole verde, de bamboi păroase, de dovlecei bălani, de pătlăgele vinete ca guşa porumbului ori din cele roşii ca jarul, umplu tot cuprinsul de o mireasmă amăruie ca a leuşteanului. Apa curge peste tot de-ai zice că eşti la munte. Răcoare şi curat ca într'o farmacie. Adie un iz de prăjală. Tehnicianul Măceacă Marin, un vlăscean ocheş şi îndesat, muncind aici de un sfert de veac, mă duce la cuptorul unde se coc şi se împănează vinetele.

— Aici facem imamboldi! zice dânsul.

— Mâncare franţuzească! lămureşte însoţitorul meu.

— Ba turcească! zâmbeşte tehnicianul de pe Vlaşca.

— Asa, întăresc eu. Imam pe turceşte înseamnă popă şi boldi vrea să zică: o crăpat!.. Ci-că un popă turcesc atâta a mâncat la vinete de-astea împănate, pân'a plesnit...

— Ca Turcu care mănâncă acuma dolari!.. râde tehnicianul.

In salo unde se sterilizează borcanele de compoturi, s'a pus în practică o metodă sovietică, aşa că sticla nu mai crapă ca imamul turcesc de căldură; capacele nu mai sar. Se lucrează la o moară de muştar cu anume ventilatoare pentru ca iuţeala seminţelor să nu fie vătămătoare. La atelierul de cutii, maşinile huruie, mâinile deapănă, tabla, ocsitorul sclipesc ca argintul viu. Petre Efeţcre muncitor tânăr a născocit un mijloc de lipit cutiile mai repede, câte două deodată, şi a fost făcut maistor.

— Iacă şi pe Amuza Florica!... zice însoţitorul.

O tânără vânjoasă curăţă de zor muşuroaie de fasole ţucără într'un stol de surate. Ii merg mâinile ca răşchitorul. Vorbeşte, râde şi lucrează. Lumină şi voie bună pretutindeni. Numai tineret vesel şi proaspăt ca roşiile cărnoase ce acum au sosit din grădinile de pe Sabar. Imi vine în minte chipul veşted ca o gutuie săcătuită al bătrânei mele mătuşi, ţăţaca Vasilica. Ea e acum lut de oale şi ulcioare, dar pe vremuri a lucrat la o fabrică de conserve. Curăţa legume. Treizeci de bani pe zi primea....

Dar fabricantul cel bogat nu făcea aşa. El mânca şi ananaşi iarna când degeră păstârnacul la beciu. Il chema Economu. Şi în pravila de legi boereşti a lui Mateei-Vodă, scria aşa: „Iconomu taste cel care ţine toate câştigurile..."

Ioachim Botez

PACTUL PĂCII

de ILYA EHRENBURG

Pumnul de afacerişti lacomi şi cruzi care văd în război salvarea şi îmbogăţirea lor n'au renunţat la planul lor îngrozitor. Nici experienţa amară a războiului din Coreea, nici deşteptarea popoarelor Asiei, nici rezistenţa crescândă a oamenilor simpli din toate cele cinci părţi ale lumii, nu i-au făcut pe aceşti nebuni periculoşi să-şi bage minţile în cap. Ei reuşesc încă să ţină în neştiinţă sute de milioane de oameni. Pădurile Canadei şi Scandinaviei, cinstitele păduri verzi devin celuloză, din celuloză se confecţionează perdeaua care separă pe cititorul de rând al ziarelor de adevărata viaţă a lumii. Aşa se creează ignoranţi ştiutori de carte, orbi care citesc, oameni care cred orice calomnie a oricărei fiţuici, pentrucă au fost învăţaţi să distingă o literă de alta, dar nu au fost învăţaţi să deosebească adevărul de minciună.

Intreaga lume a respirat uşurată când a aflat despre începerea tratativelor de pace în Coreea. Guvernanţii Americii n'au îndrăznit să refuze tratativele: ei se temeau nu de furia poporului coreean, care trăieşte foarte departe de Washington şi nu are posibilitatea să ceară socoteală Casei Albe; ei se temeau de mamele americane. Ziarele lor scriau însă că tratativele sunt dăunătoare, că ele împiedică pregătirile de război general, că acţiunile la bursă scad şi că „businessul" suferă. Ei au făcut tot ce le-a stat în putinţă pentru a zădărnici tratativele. Au început să ucidă coreeni cu o grabă febrilă. Dar, întrucât nu este uşor să-l ucizi pe soldatul coreean, au hotărît să ucidă cât mai multe femei, cât mai mulţi copii şi bătrâni coreeni. Se făleau cu faptul că niciodată dela începutul războiului nu au bombardat cu atâta inversunare Phenianul şi alte oraşe ale Coreei, ca după începerea tratativelor. Dar şi atât li se părea puţin. Au hotărît să înceteze tratativele fără a le anunţa oficial, să ridice cursul acţiunilor de război şi să apară în faţa mamelor americane cu obraz curat. Cum să facem acest lucru, a întrebat un asasin pe un altul. Răspunsul fu: Foarte simplu, ajunge să aruncăm o bombă asupra delegaţiei coreene — cu morţii nu vom mai fi nevoiţi să stăm de vorbă...

Nebunii americani aruncă priviri lacome, nu numai spre Coreea de Nord, ci şi spre marea Chină, cu populaţia ei uriaşă, cu cultura ei străveche şi complexă pe care nici cu gândul n'o pot cuprinde neisprăviţii din Oklahoma. Când congresmenii americani discutau dacă generalul McArthur are sau nu dreptate, nu era în discuţie ce este mai bun — războiul sau pacea, ci locul unde este mai bine să se înceapă războiul — în Europa sau în Asia.

Ei construesc mereu baze noi, minunatele ţări ale Europei bogate în măreţe opere de artă, care se mândresc pe bună dreptate cu trecutul lor, sunt transformate în cazărmi pentru huliganii din Mississipi, în arsenale pentru bombe atomice, în cuiburi pentru corbii cu stele. Numai în ultimele luni, soldaţii Statelor Unite au ocupat Livorno, Bordeaux, Poitiers şi zeci de alte oraşe din Franţa şi Italia.

Cu câteva săptămâni în urmă, generalul Manton Eddie a rostit în Germania Occidentală un discurs care cuprindea următoarele cuvinte: „Soldaţii trebue să fie gata de război în orice moment... viitoarele câteva luni trebue să fie decisive. Trebue să asigurăm un grad de pregătire atât de înalt încât să avem posibilitatea să respingem presiunea a milioane de oameni".

Americanii înarmează în grabă pe SS-işti, pe gestapişti, pe cei ce întreţineau focul cuptoarelor dela Maidanek şi Auschwitz, pe bestiile care au inundat Europa în sânge. In faţa criminalilor de război se deschid porţile închisorilor; ei păşesc direct din celule în Consiliile de administraţie ale trusturilor, în statele majore, în ministere. In fiecare zi are loc ba congresul „Diavolilor verzi", ba conferinţa „Corpului african", ba întrunirea SS-iştilor din divizia „Marea Germanie". Oamenii care au luptat împotriva fascismului, care în luptele pentru libertate şi-au pierdut pe cei apropiaţi şi pe prieteni, privesc cu îngrijorare cum reînvie sângerosul vampir, cum, în însăşi inima Europei, se formează o armată de asasini mercenari.

In numele războiului ce va să vină oamenii sunt smulşi dela munca paşnică. Cresc cheltuelile pentru reînarmare. Nu sunt bani nici pentru şcoli, nici pentru spitale, nici pentru drumuri; banii sunt devoraţi de submarine cu motor atomic, sau de echipamentul destinat celor mai obişnuiţi basibuzuci turci. Creşte mizeria şi copiii cărora li se hărăzeşte să moară mâine de bombe, mor astăzi de foame, pentrucă în ţările care se laudă cu arme perfecţionate ale morţii, nu există pâine obişnuită pentru copii obişnuiţi.

Ei au organizat ura, au înarmat paroxismul, au mobilizat nebunia. In organul de presă al armatei olandeze, un oarecare Heinsius, unul din dementii belicoşi, delirează extaziat despre moarte: „Mulţumită cercetărilor ştiinţifice în domeniul biologiei, nimeni nu poate nega faptul că există posibilitatea ca în viitor întregul continent să piară din cauza foametei... Prin otrăvirea întregului sol se poate obţine exterminarea întregii populaţii". Când Armata Sovietică, sprijinită de toţi oamenii cinstiţi din Anglia şi America, sprijinită de partizanii din Europa a doborît fascismul atât de odios omenirii, lumea spunea: „Acest lucru nu se va mai repeta niciodată". Ei credeau că Organizaţia Naţiunilor Unite creată prin eroismul popoarelor, prin dorinţa lor de prietenie şi pace nu va admite un nou război. Organizaţia Naţiunilor Unite s'a dovedit a fi însă neputincioasă în faţa unui pumn de oameni care dispun de dolari pentru a ispiti şi de uraniu pentru a intimida. Această organizaţie care îşi ţine şedinţele la periferia unui oraş american, s'a transformat într'o anexă a unui departament american. Americanii ordonă: „Foc!", şi diplomaţii dela ONU, speriaţi, camuflează servil bateriile americane sub steagul lor. Este suficient să amintim că guvernul american nu a admis pe teritoriul său pe reprezentanţii Consiliului Mondial al Păcii, care trebuiau să aducă la cunoştinţa membrilor ONU, voinţa popoarelor. Cine a răspuns preşedintelui Consiliului Mondial al Păcii, Frederic Joliot Curie, apărând acţiunile poliţiei americane? Dl. Austin. El este un actor minunat care îşi schimbă chipul pe loc. Eri a refuzat să acorde vize de intrare delegaţiei Consiliului Mondial al Păcii, iar astăzi stând la ONU, se aplaudă pe sine însuşi.

Dece s'au temut aceşti domni să dea cuvântul delegaţiei Consiliului Mondial al Păcii? Ei au doar majoritatea asigurată. Pentru Ecuador, San Salvador, Honduras, este un fleac să voteze o rezoluţie în care se spune că China nu mai există pe lume. Dar şi guvernanţii Americii ştiu cât valorează o asemenea majoritate. Ei mai ştiu că există o altă majoritate, mult mai serioasă: majoritatea omenirii. Această majoritate, care până nu de mult a fost lipsită de posibilitatea de a se uni şi de a interveni în discuţia tâlhărească a pumnului de gangsteri, începe să se unească şi să capete glas.

Oricât de repede s'ar desfăşura pregătirile de război, noi putem spune fără a da dovadă de un optimism excesiv că mişcarea pentru pace creşte şi mai repede.

In toate ţările unde serifii americani sunt acei care fac legea, partizanii păcii sunt persecutaţi, îi se pun căluşe în gură, sunt aruncaţi în închisori, sunt asasinaţi. „El spunea că noi avem nevoie de pace", aşa a formulat un judecător din oraşul Oxford — statul Mississippi—crima unui oarecare Paul Smith. Gem închisorile Japoniei, Indoneziei, Braziliei şi altor multor ţări. Curge sânge ba în Iran, ba în Irak, ba în Pakistan. Oamenii au văzut cum partidul d-lui Morrison, care laudă libertatea ca un produs de export, a interzis Congresul partizanilor păcii dela Sheffield. Infricoşat de propaganda păcii, partidul războiului începe să dea în grabă asigurări că şi el este pentru pace. El vrea să acopere bombele cu ramuri de măslin şi să prezinte „fortăreţele sburătoare" care seamănă moarte drept porumbiţe nevinovate.

Noi cunoaştem rezoluţia Congresului american, plină de vorbe frumoase despre dragostea faţă de poporul sovietic, despre prietenie şi despre pace. Noi ştim de asemenea că principalul autor al acestei rezoluţii, senatorul McMahon, vorbind nu pentru export, ci pentru piaţa internă, a spus: „Dacă va fi necesară folosirea bombei atomice în Europa, nu mă îndoiesc că preşedintele Truman va ordona efectuarea bombardamentelor necesare". Se pricep să spună vorbe siropoase, dar uită că oamenii au memorie, că oamenii ţin minte că acei care vorbesc mieros atunci când sunt în vizită, răcnesc fără să se jeneze când sunt la ei acasă.

Oamenii, oriunde ar trăi ei, încep să deosebească pe partizanii păcii de partizanii războiului. Epoca mascaradei se apropie de sfârşit. Pentru prima oară oameni care nu ţin şedinţe în Parlament, care nu dispun de ziare, care nu cunosc drumul spre microfoane, şi-au ridicat glasul şi au acoperit Apelul dela Stockholm cu sute de

(Continuare in pag. 2-a)